

N:o 124.

Af herr August Danielsson m. fl., om aflåtande af skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om anläggning af nybyggen eller torp å kronoparker inom Vester- och Norrbottens län.

Åtsigten med 1824 års afvittringsstadga var icke blott att skilja enskildes område från kronans marker, utan äfven och kanske förnämligast, att befordra landets uppodling. Att detta inträffat och att samma författning burit välsignelsebringande följder bevisas ibland annat deraf, att de förut nästan ödevarande trakterna i de nordliga länen blifvit bebodda och till stor del uppodlade samt gifva utkomst för en betydlig del af befolkningen och bidraga till statens och kommunernas bördor. Lyckligt hade varit om så äfven fått fortgå.

Då så emellertid nu icke är förhållandet, utan nybyggesanläggningarne förbjudits eller äro inskränkta i den mån skogsintresset vunnit insteg, så att numera några nybyggen ej få anläggas hvarken å efter afvittringen uppkomna kronoparker inom kustlandet, eller, enligt hvad kongl. brefvet den 19 april 1872 föreskrifver, å den del af Vester- och Norrbottens läns lappmarker, som är belägen nedanför gränslinien mot fjellbygden och tjenlig till odling, då det torde böra tagas i allvarligt öfvervägande af Riksdagen huruvida det allmänna icke skulle tillskyndas större fördelar genom upplåtande till odling af de dertill vid närmare undersökning dugliga marker, än genom att förhindra sådan odling äfven om marken är tjenlig till odling, genom att ställa densamma under skogsstatens vård eller indela den till kronoparker, och bidraga till att utgifterna för skogsväsendet komma att inom icke aflägsen tid uppgå till

mer än de starkt aftagande skogarna gifva i afkastning (utgifterna föreslås ju nu till mer än hälften!), och då för öfrigt, äfven om man vill låta skogsstyrelsen hafva under sitt välde all vid afvittringen uppkommande öfverloppsmark, det likväl borde kunna så ordnas, att hugade odlare finge derå upptaga hvad som vid närmare undersökningar finnes tjenligt, helst den mark som är lämplig för odling föga lämpar sig för skogsbörd och tvärtom, så få vi härigenom vördsamt anhålla,

att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande huru vida icke nybyggen eller åtminstone torpanläggningar, med eller utan inskränkt rätt till skog, må hädaneftcr tillåtas å kronoparker inom kustlandet och å den på nedan nämnda gränslinie varande del af Vester- och Norrbottens län.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 27 januari 1887.

Aug. Danielsson.

Joh. Sällström.

Joh. Nyqvist.

Nils Wallmark.

J. W. Lindh.

I motionens syfte instämma:

N. Boström.

P. Zimdahl.